Rumena Bužarovska (1981) was born in Skopje, North Macedonia. She is the author of the novels *Cine Delfi* (2026) and *Tony* (2024, winner of the regional *Stefica Cvek* prize), the non-fiction book *Next to God,* America (2024), as well as four short story collections: *Scribbles* (2006), *Wisdom Tooth* (2010), *My Husband* (2014, longlisted for the Angelus Award 2025) and *I'm Not Going Anywhere* (2018). Her books have been translated into twenty languages and territories and have been adapted as movies and produced as theater plays in six European countries (Greece, Hungary, North Macedonia, Serbia, Croatia and Slovenia). Bužarovska is also the author of a booklet of flash fiction *Sleep* (2017), a study on humor in contemporary American and Macedonian short fiction (*What's Funny: Theories Of Humor Applied To The Short Story,* 2012), the children's book *What the Ladybug Saw* (2021) and co-author of the book *Journal 2020* (2021). In 2016 she was selected as one of the Ten New Voices of Europe by Literary Europe Live platform within Literature Across Frontiers, she is the 2017 winner of the regional Edo Budiša prize awarded by the Istria County in Croatia for her book *My Husband*, and is the recipient of the 2018 Fall Residency at the International Writing Program at the University of Iowa.

Bužarovska is a renowned literary translator from English into Macedonian, having translated authors such as J.D Salinger (*Catcher in the* Rye), J.M Coetzee (*Disgrace, The Life and Times of Michael K)*, Lewis Carroll (*Alice in Wonderland and Through the Looking Glass*), Truman Capote (*In Cold Blood)*, Flannery O'Connor (*A Good Man is Hard to Find*), Iain Reid (*I'm Thinking of Ending Things*) and Richard Gwyn *(The Colour of a Dog Running Away*).

As a prominent activist for human rights, Bužarovska was co-initiator and co-organizer of the widely successful PeachPreach women's storytelling event in North Macedonia and is now co-host of the feminist podcast Radio Mileva. In 2018, she was part of a group of seven women who initiated the first #MeToo movement in the region under the name of #SegaKažuvam (#СегаКажувам, – I speak up now). Bužarovska is a regular contributor of opinion articles to the *Velike Priće* magazine based in Serbia, and has frequently published pieces in magazines and newspapers in North Macedonia such as Nezavisen Vesnik, Okno and Meduza.

Bužarovska is a full professor of American literature and translation at the Blaže Koneski Faculty of Philology of the Ss. Cyril and Methodius University in Skopje.

Румена Бужаровска (1981) е родена во Скопје, Северна Македонија. Таа е авторка на романите *Cine Delfi* (2026) и *Тони* (2024), есеистичката книга *Господ, па Америка* (2024), како и на четири збирки раскази: *Чкртки* (2006), *Осмица* (2010), *Мојот маж* (2014, во поширок избор за наградата „Ангелус“ во 2025) и *Не одам никаде* (2018). Нејзините книги се преведени на дваесет јазици и територии, адаптирани се за филмското платно и се поставени како театарски претстави во шест европски земји (Грција, Унгарија, Северна Македонија, Србија, Хрватска и Словенија). Бужаровска е и авторка на книшката микрофикции *Спиј* (2017), на студијата за хуморот во современата американска и македонска кратка проза (*За смешното: Теории на хуморот низ призмата на расказот*, 2012), на детската книга *Што виде бубамарата?* (2021), а се јавува и како коавторка на книгата *Дневник 2020* (2021). Во 2016 година е избрана за

една од „Десетте нови гласови на Европа“ од платформата *Literary Europe Live* во рамките на *Literature Across Frontiers*, во 2017 година ја добила регионалната награда „Едо Будиша“ од страна на истарската жупанија во Хрватска за книгата *Мојот маж*. Во 2018 година е стипендистка на престижната писателска резиденција на Меѓународната писателска програма на Универзитетот во Ајова. Во 2015 година, нејзиниот роман *Тони* е избран за регионалното признание „Штефица Цвек“.

Бужаровска е реномирана книжевна преведувачка од англиски на македонски. Ги превела авторите Џ. Д. Селинџер (*Ловец во 'ржта*), Џ. М. Куци (*Срамота*, *Животот и времињата на Мајкл К*), Луис Керол (*Алиса во земјата на чудата* и *Алиса во светот на огледалото*), Труман Капоти (*Ладнокрвно убиство*), Фланери О'Конор (*Тешко ќе најдеш добар човек*), Ијан Рид (*Се мислам да ставам крај*) и Ричард Гвин (*Бојата на песот што бега*).

Како истакната активистка за човекови права, Бужаровска е коиницијаторка и коорганизаторка на иницијативата за раскажување женски приказни ПичПрич, а е и коавторка на феминистичкиот поткаст *Радио Милева*. Во 2018 е дел од седумчлена група жени што го покренаа првото #МеТоо движење во регионот под името #СегаКажувам. Таа е редовна колумнистка во регионалното списание *Велике Приче*, а често објавува текстови и колумни во македонските списанија и весници како што се *Окно*, *Медуза* и *Независен весник* .

Бужаровска е редовна професорка по американска книжевност и преведување на Филолошкиот факултет „Блаже Конески“ при Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје.